

tamen author nunquam dixit, sed mystica verba humana sapientia absq[ue] Spiritus sancti cooperatione non inueniri posse, dixit. Ideo, quantum colligimus, arte hac Author viam quasi sternit, ad penetralia ista perueniendi, æqua fermè ratione, ac Logicus Oratori, cui non ipsa verba, argumenta & ornatus suppeditat.

Tandem Literarum, Numerorum & Figurarum vanas & commentitias commixtiones Faulhaberi pelamitat, & quod eas Spiritus Prophetici velamento prætexas obtudere velit, affirmat. Cuius absurdi phantasmatis somnorum absurditas ex sequentibus sole meridiano, etiamsi Antagonista, quod ad huius assertionis probationem facere videtur, nil intermittat, clariùs elucescet.

Nam exorbitans, primùm in scitè, titulos Testimonijs, eo tractatus Faulhaberi vanitatem inferre tentans, non quadrare, oggannit.

Verùm quæso, Cap. 4. v. 1. Ezechiel, inspiciat, & Prophetam uno in loco Regulæ diuino ex Mandato Civitatem impinxisse inueniet. Quis nostro & o mirabilem hanc Mathematicam Prophet. Artem, ut unica statio- ne aliquid delineet, optice describat, & infallibili iusta proportionem ob oculos ponat, tenet? Faulhaber tenet.

Quæso Cap. 11. vers. 2. Apocal. observet, quomodo Apostolus atrium quod intra templum erat, foras eicere debuerit. Quis hanc, in momento Astrum urbem &c. dissipandi, Evangelistam miraculosam Polemotechniam callet? Faulhaber callet.

Quadrant ergo tituli; qui cum nil de Numeris promittant, etiam de ijs testimonijs nil ferunt, attamen quid novi Author hic invenerit, scripta exponunt, nec dubito, quin alia magis miranda Matheoseos Magisteria occulto adhuc sinu foveat.

Insignis ergo Antagonistæ vanitas, quod Testimoniorum Largitores, ut nunc cum Faulhabero, tandem stupiditatis insimulat.

Rediens deinde Demonstrationem efflagitat, quam quia Authoris libri continent, eos voluat, revolvat, forsitan, quemadmodum nos, quod nunc facillimum (cum nostrum præsens scriptum manu eò quasi ducat) inveniet. Sapienter interim Faulhaber fecit, quod res, ut ab oculis & conspectu imperiti vulgi removeret, verbis contegebat.

Lusus, quos hic ludit, non curamus: vaniloquium enim sunt. Nam 1. & Myriadibus verborum Biblicorum pro arbitrio sumi, & ijs Misellum (sic hostis Christianorum ab Antagonista vocatur) Gog & Magog torqueri posse somniat: non observans, quod authoris scripta, Differij istius verba ex Genesi &c. prout superius diximus, animadversa fuisse, edicant.

2. De communitate Differij, etiamsi bona illius verba sint, cum Mysticis verbis (quæ superius ipse Mystica esse autumabat) quærit, nec cogitat, quod ipse communitatem Numeri 1000, (tot enim à Deo anni Gog & Magog Apocal. C. 20. v. 8. constituuntur) cum Gog & Magog nondum exposuerit.

3. Faulhaberum hoc verba calculandi genere, quod fallax & lubricum, imò Anagrammatismorum constructioni simile sit, ac ex quibus utrinq[ue] contraria

